

Lekarz z powołania. Kochał to, co robił i Skierniewice

data aktualizacji: 2025.10.30 autor: Anna Wójcik-Brzezińska



Urodził się 17 lipca 1901 roku w Słupi. Był potomkiem powstańca styczniowego z 1863 roku, który - ukrywając się przed carską żandarmerią - zmienił rodowe nazwisko Stawisza na Krawczyk.

Doktor medycyny, podpułkownik rezerwy, zasłużony dla polskiej służby zdrowia lekarz humanista, a nade wszystko - wielki lokalny patriota. [Franciszek Krawczyk](#) to postać, o której w tych dniach warto przypomnieć.

Franciszek był absolwentem skierniewickiego gimnazjum i członkiem Polskiej Organizacji Wojskowej. W 1920 roku, jako ochotnik w stopniu starszego szeregowego, wyruszył na wojnę z bolszewikami.

Po odzyskaniu niepodległości ukończył studia medyczne, uzyskując tytuł doktora nauk medycznych oraz specjalizacje z interny, chirurgii i akuszerii. W okresie nostryfikacji dyplomu pracował jako asystent prof. Bolesława Szareckiego w Głównym Szpitalu PCK na Solcu oraz w szpitalu im. ks. Anny Mazowieckiej na Karowej w Warszawie. Na krótko przed wybuchem II wojny światowej otworzył w Skierniewicach własny gabinet lekarski.

Podczas okupacji niemieckiej działał w Tajnej Wojskowej Służbie Zdrowia pod pseudonimem „Stawisza”. Pełnił funkcję szefa sanitarnego Obwodu AK „Sroka” w podokręgu „Hajduki”. Organizował kompanie sanitarne w rejonie Skierniewic. W swoim gabinecie – położonym nieopodal siedziby żandarmerii i gestapo – prowadził tajne kursy dla przyszłych pielęgniarek i sanitariuszy, kształcąc łącznie 12 osób oraz wielu ochotników konspiracji.

W 1944 roku zorganizował punkt sanitarny dla uchodźców z Powstania Warszawskiego, pomagał rannym wydostawać się z transportów kolejowych i wspierał partyzantów w ucieczkach.

Po wojnie został lekarzem powiatowym, a następnie kierownikiem Wydziału Zdrowia Powiatowej Rady Narodowej w Skierniewicach. Z jego inicjatywy powstały: Ośrodek Zdrowia, Ambulatorium Kolejowe oraz Poradnia Stomatologiczna. Wyposażył stację Pogotowia Ratunkowego, uruchomił też punkty lekarskie w Auliszewie, Słupi, Kowiesach, Głuchowie i Puszczy Mariańskiej.

Przez 25 lat z oddaniem służył mieszkańcom Skierniewic. Pełnił funkcję prezesa powiatowego oddziału PCK, a z jego inicjatywy powstał lokalny oddział Polskiego Towarzystwa Higienicznego.

W miejscowym Ośrodku Zdrowia pracował niemal do końca życia. W wieku 92 lat wydał książkę **„Wspomnienia lekarza skierniewickiego”**, którą zadedykował „współtowarzyszom broni z AK oraz córkom i wnuczętom, by umiłowali rodzinną ziemię”.

Za zasługi został odznaczony m.in. **Orderem Virtuti Militari, Krzyżem Walecznych, Krzyżem Armii Krajowej** (Londyn), **Krzyżem za Udział w Wojnie Obronnej 1920 r., Odznaką Grunwaldu, Krzyżem Partyzanckim, Medalem Wojska Polskiego i Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski.**

Zmarł 15 czerwca 1997 roku w Skierniewicach.

Źródło: <https://skierniewice.eglos.pl/aktualnosci/item/45207-lekarz-z-powolania-kochal-to-co-robil-i-skierniewice>